DOMSTOLENS BESLUT (sjätte avdelningen)

den 10 juli 2008 *

I mål C-156/07,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, framställd av Consiglio di Stato (Italien) genom beslut av den 24 oktober 2006, som inkom till domstolen den 21 mars 2007, i målet

Salvatore Aiello m.fl.

mot

Comune di Milano m.fl.

ytterligare deltagare i rättegången:

Euromilano SpA,

Metropolitana milanese SpA,

meddelar

* Rättegångsspråk: italienska.

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden L. Bay Larsen samt domarna J.-C. Bonichot, (referent) och C. Toader,

generaladvokat: J. Mazák,
justitiesekreterare: R. Grass,

efter att ha meddelat den hänskjutande domstolen att domstolen har för avsikt att avgöra frågorna genom motiverat beslut enligt artikel 104.3 andra stycket i rättegångsreglerna,

och efter att ha hört generaladvokaten,

följande

Beslut

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226), i dess

lydelse enligt rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997 (EGT L 73, s. 5) (nedan kallat direktiv 85/337).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Salvatore Aiello m.fl. och Comune di Milano m.fl. rörande byggandet av en väg mellan vissa stadsdelar i norra Milano.

Tillämpliga bestämmelser

3 Artikel 1.2 i direktiv 85/337 har följande lydelse:

”I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

…

Tillstånd:

den ansvariga myndighetens eller de ansvariga myndigheternas beslut, som ger exploatören rätt att genomföra projektet.”

4 Artikel 1.4 i direktiv 85/337 har följande lydelse:

”Detta direktiv gäller inte projekt som avser det nationella försvaret.”

5 Artikel 1.5 i direktiv 85/337 innehåller följande föreskrifter:

”Detta direktiv skall inte tillämpas på projekt som i detalj regleras genom särskild nationell lagstiftning, i de fall syftena med detta direktiv, däribland att tillhandahålla uppgifter, uppnås genom lagstiftningen.”

6 I artikel 2.1 i direktiv 85/337 föreskrivs följande:

”Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att projekt som kan antas medföra en betydande miljöpåverkan bland annat på grund av sin art, storlek eller lokalisering blir föremål för krav på tillstånd och en bedömning av deras påverkan innan tillstånd ges. Dessa projekt anges i artikel 4.”

7 I artikel 2.3 i direktiv 85/337 föreskrivs följande:

”Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 7 får medlemsstaterna i undantagsfall besluta att ett visst projekt helt eller delvis skall undantas från föreskrifterna i detta direktiv.”

8 I artikel 4 i direktiv 85/337 föreskrivs följande:

”1. Om inte annat följer av artikel 2.3 skall projekt som redovisas i bilaga I bli föremål för en bedömning i enlighet med artiklarna 5–10.

2. Om inte annat följer av artikel 2.3 skall medlemsstaterna när det gäller projekt som redovisas i bilaga II bestämma genom

a) granskning från fall till fall,

eller

b) gränsvärden eller kriterier som fastställs av medlemsstaten

om projektet skall bli föremål för en bedömning i enlighet med artiklarna 5–10.

Medlemsstaterna får besluta att tillämpa förfarandena i både a och b.

3. Vid granskning från fall till fall eller fastställande av gränsvärden eller kriterier enligt punkt 2, skall de relevanta urvalskriterier som fastställs i bilaga III beaktas.

4. Medlemsstaterna skall säkerställa att de ansvariga myndigheternas avgöranden enligt punkt 2 görs tillgängliga för allmänheten."

9 I punkt 7 c i bilaga I till direktiv 85/337 anges följande:

"Anläggning av en ny väg med fyra eller flera körfält, eller uträtning och/eller breddning av en befintlig väg med två eller färre körfält så att den får fyra eller fler körfält, där en sådan ny väg eller uträtad och/eller breddad sträcka av en väg skulle ha en oavbruten längd av 10 km eller mer."

10 I punkt 10 e i bilaga II till direktiv 85/337 anges följande:

"Byggande av vägar,…"

11 I bilaga III till direktiv 85/337 föreskrivs följande:

”1. *PROJEKTENS KARAKTERISTISKA EGENSKAPER*

Projektets karakteristiska egenskaper måste beaktas, i synnerhet vad beträffar

— …

— förening med andra projekt,

…”

Tvisten vid den hänskjutande domstolen och tolkningsfrågorna

12 Genom dekret av den 15 november 2001 utlyste Republiken Italiens ministerpresident undantagstillstånd i Milano på grund av de halter av föroreningar som var en följd av biltrafiken och det befintliga vägnätets otillräcklighet. Genom förordning av den 28 december samma år utsåg inrikesministern Milanos borgmästare till ansvarig för att de åtgärder som krävdes för att komma till rätta med denna situation vidtogs.

13 I egenskap av ansvarig för trafik- och mobilitetsfrågor i Milano godkände stadens borgmästare ett bygg- och anläggningsprogram, i vilket ingick projektet att anlägga en 1 600 meter lång väg mellan vissa stadsdelar i norra Milano. Den 29 oktober 2002 godkände borgmästaren det slutgiltiga projektet avseende detta vägbygge.

14 Salvatore Aiello och andra personer som är bosatta i det berörda området väckte talan mot detta beslut vid Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia (regional förvaltningsdomstol i Lombardiet). De gjorde bland annat gällande att det förfarande som tillämpats inte var i överensstämmelse med gemenskapsrätten på grund av att det inte hade gjorts någon bedömning av projektets miljöpåverkan.

15 Denna talan ogillades och Salvatore Aiello m.fl. överklagade denna dom till Consiglio di Stato (högsta förvaltningsdomstolen).

16 Consiglio di Stato förordnade om åtgärder för bevisupptagning av vilka framkom att den tidigare gällande allmänna byggnadsplanen för Milano kommun från år 1953 visserligen innefattade planer på anläggning av en väg i syfte att möjliggöra en snabbförbindelse mellan stadsdelar som låg mer än 10 kilometer från varandra, men att detta projekt slutligen hade övergetts till förmån för ett annat projekt som avsåg anläggning av flera separata vägar. Två vägar har anlagts av vilka den första är den som har gett upphov till tvisten vid den hänskjutande domstolen. Den andra är en separat väg med en längd på 1 300 meter.

17 Consiglio di Stato anser således att det aktuella projektet inte avser anläggning av en enda väg med en längd på mer än 10 kilometer, som skulle omfattas av bilaga I till direktiv 85/337, i vilken anges de projekt i fråga om vilka en miljökonsekvensbedömning är obligatorisk, utan att det avser anläggning av en väg som omfattas av bilaga II till detta direktiv, i vilken det endast talas om byggande av vägar.

18 Consiglio di Stato undrar dock om det inte borde företas en sådan bedömning avseende det ifrågasatta projektet med tillämpning av, bland annat, bestämmelserna i artikel 4, jämförda med bilaga II och bilaga III till direktiv 85/337, på grund av att projektet ingår i ett större projekt avseende omstrukturering av ett flertal vägar i de berörda stadsdelarna, vilket medför att den ansvariga myndigheten borde ha beaktat ”föreningen” av olika projekt, vilket är ett kriterium som uttryckligen föreskrivs i bilaga III. Consiglio di Stato har under dessa omständigheter beslutat att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

”1) Ska artikel 2 i direktiv 85/337, där det anges att projekt som kan antas medföra en betydande miljöpåverkan ska bli föremål för en miljökonsekvensbedömning, och att dessa projekt anges i artikel 4 [i detta direktiv], tolkas på så sätt att varje projekt som har en betydande miljöpåverkan ska bli föremål för [en sådan] bedömning, även om projektet inte anges i förteckningen i bilagorna I eller II till direktivet, eller ska bestämmelsen tvärtom tolkas på så sätt att endast de projekt som anges i bilagorna I och II till direktivet ska bli föremål för [nämnda] bedömning?

2) Innebär artikel 4 i direktiv 85/337, enligt vilken medlemsstaterna ges möjlighet att föreskriva att projekt som [omfattas av] bilaga II [i detta direktiv] ska bli föremål för en miljökonsekvensbedömning, antingen efter en granskning från fall till fall eller enligt förutbestämda kriterier, varvid hänsyn även tas till kriterierna i bilaga III [i nämnda direktiv], att det föreligger en noga angiven skyldighet eller endast en möjlighet för medlemsstaterna att beakta alla de kriterier som anges i [nämnda] bilaga 3?

3) Har den italienska lagstiftaren införlivat artikel 4 i direktiv 85/337 och bilaga III till nämnda direktiv på ett korrekt sätt genom artikel 1 i [presidentdekretet] av den 12 april 1996, trots att det kriterium avseende förening med andra projekt som avses i bilaga III till direktivet inte föreskrivs däri som ett kriterium för att projekten i bilaga II till direktivet ska bli föremål för en miljökonsekvensbedömning?”

Prövning av tolkningsfrågorna

19 I enlighet med artikel 104.3 i domstolens rättegångsregler får domstolen, bland annat när svaret på en fråga klart kan utläsas av rättspraxis eller när svaret på en fråga inte lämnar utrymme för rimligt tvivel, efter att ha hört generaladvokaten, avgöra saken genom motiverat beslut.

Upptagande till sakprövning

20 Comune di Milano anser att de frågor som ställts av Consiglio di Stato inte kan upptas till sakprövning därför att de båda vägbyggnadsprojekt som avses i begäran om förhandsavgörande utgör separata projekt som inte heller kan ha en kumulativ inverkan på miljön.

21 I detta avseende ska det erinras om att det, inom ramen för det samarbete mellan EG-domstolen och de nationella domstolarna som har inrättats genom artikel 234 EG, uteslutande ankommer på de nationella domstolarna, vid vilka tvisten anhängiggjorts och som har ansvaret för det rättsliga avgörandet, att mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i varje enskilt mål bedöma såväl om ett förhandsavgörande är nödvändigt för att döma i saken som relevansen av de frågor som ställs till domstolen. Domstolen är följaktligen i princip skyldig att meddela ett förhandsavgörande när de frågor som ställts av den nationella domstolen avser tolkningen av gemenskapsrätten (se bland annat dom av den 10 maj 2001 i de förenade målen C-223/99 och C-260/99, Agorà och Excelsior, REG 2001, s. I-3605, punkt 18).

22 I förevarande fall har den hänskjutande domstolen klart angett att en tolkning av flera bestämmelser i direktiv 85/337 är nödvändig för att den ska kunna avgöra huruvida

det vägbyggnadsprojekt som är aktuellt i målet vid nämnda domstol bör bli föremål för en miljökonsekvensbedömning.

23 Dessutom har domstolen endast möjlighet att underlåta att besvara en tolkningsfråga som en nationell domstol har ställt då det är uppenbart att den begärda tolkningen av gemenskapsrätten inte har något samband med de verkliga omständigheterna eller föremålet för tvisten i målet vid den nationella domstolen eller när frågan är hypotetisk eller när domstolen inte har tillgång till sådana uppgifter om de faktiska eller rättsliga förhållandena som är nödvändiga för att kunna ge ett användbart svar på de frågor som ställts till den (se bland annat domen i de ovannämnda förenade målen Agorà och Excelsior, punkt 20).

24 I förevarande fall är inte något av dessa villkor uppfyllt.

25 Härav följer att begäran om förhandsavgörande kan upptas till sakprövning.

Prövning i sak

26 Domstolen anser att svaret på de tre frågorna inte lämnar utrymme för något rimligt tvivel och har därför, i enlighet med artikel 104.3 andra stycket i rättegångsreglerna, meddelat den hänskjutande domstolen att den har för avsikt att avgöra saken genom att meddela ett motiverat beslut, och den har därvid berett parter och övriga som avses i artikel 23 i domstolens stadga tillfälle att yttra sig i denna fråga.

27 Salvatore Aiello m.fl. och Europeiska gemenskapernas kommission har yttrat sig. Kommissionen har uppgett att den inte har något att erinra mot att domstolen avgör

saken genom motiverat beslut. Salvatore Aiello m.fl. har anfört liknande argument som i sitt skriftliga yttrande och har begärt att förhandling ska hållas. Detta föranleder emellertid inte domstolen att välja ett annat förfarande.

— Den första tolkningsfrågan

28 Den hänskjutande domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida artikel 2.1 i direktiv 85/337 ska tolkas så, att projekt som kan antas medföra betydande miljöpåverkan, men som inte nämns i bilagorna I och II till detta direktiv, likväl ska bli föremål för en sådan miljökonsekvensbedömning som den som föreskrivs i nämnda direktiv.

29 I artikel 2.1 i direktiv 85/337 föreskrivs att de projekt som kan antas medföra en betydande miljöpåverkan, bland annat på grund av sin art, storlek eller lokalisering, och som därför ska bli föremål för en bedömning av denna påverkan anges i artikel 4 i direktivet.

30 I nämnda artikel 4 föreskrivs, i punkt 1, att projekt som redovisas i bilaga I ska bli föremål för en miljökonsekvensbedömning och, i punkt 2, att det ankommer på medlemsstaterna, när det gäller projekt som redovisas i bilaga II, att genom gränsvärden eller kriterier bestämma om de ska bli föremål för en sådan bedömning.

31 Det ska även erinras om att det följer av denna artikel att den ska tillämpas i de båda situationer som nämnts i föregående punkt om inte annat följer av artikel 2.3 i

direktiv 85/337, enligt vilken medlemsstaterna i undantagsfall får besluta att ett visst projekt ska undantas från kravet på en bedömning.

32 Vidare föreskrivs i artikel 1.4 i direktiv 85/337 att direktivet inte gäller projekt som avser det nationella försvaret och i artikel 1.5 att det inte ska tillämpas på projekt som i detalj regleras genom särskild nationell lagstiftning, eftersom det anses att syftena med direktivet uppnås genom lagstiftningen.

33 Det ska under alla omständigheter också erinras om att direktiv 85/337 har ett vidsträckt tillämpningsområde och ett mycket omfattande mål (se dom av den 24 oktober 1996 i mål C-72/95, Kraaijeveld m.fl., REG 1996, s. I-5403, punkt 31, och av den 16 september 2004 i mål C-227/01, kommissionen mot Spanien, REG 2004, s. I-8253, punkt 46), och direktivet ska genomföras i överensstämmelse med detta.

34 Med beaktande av punkterna 29–32 i förevarande beslut ska den första frågan följaktligen besvaras enligt följande. Artikel 2.1 i direktiv 85/337 ska tolkas så, att den inte innebär ett krav på att varje projekt som kan antas medföra betydande miljöpåverkan ska bli föremål för den bedömning som föreskrivs i detta direktiv, utan att detta krav endast gäller de projekt som anges i bilagorna I och II till nämnda direktiv, under de förutsättningar som föreskrivs i artikel 4 i direktivet och med förbehåll för vad som föreskrivs i artiklarna 1.4 och 1.5 samt 2.3 i direktivet.

— Den andra frågan

35 Den hänskjutande domstolen har ställt den andra frågan för att få klarhet i huruvida medlemsstaterna är skyldiga att beakta de urvalskriterier som anges i bilaga III till direktiv 85/337 när de, med tillämpning av artikel 4.2 i detta direktiv, genom

en granskning från fall till fall eller genom kriterier som de fastställt bestämmer om sådana projekt som omfattas av bilaga II till direktivet ska bli föremål för en miljökonsekvensbedömning.

36 Domstolen har härvid redan uttalat att medlemsstaterna visserligen har befogenhet att fastställa de kriterier och/eller de gränsvärden som ska användas för att avgöra vilka av de projekt som redovisas i bilaga II till direktiv 85/337, i dess ursprungliga version, som ska bli föremål för en sådan bedömning. Medlemsstaternas befogenhet att företa en skönsmässig bedömning begränsas emellertid genom skyldigheten enligt artikel 2.1 i nämnda direktiv att genomföra en miljökonsekvensbedömning med avseende på projekt som kan medföra en betydande miljöpåverkan, bland annat på grund av sin art, storlek eller lokalisering (se bland annat dom av den 23 november 2006 i mål C-486/04, kommissionen mot Italien, REG 2006, s. I-11025, punkt 53).

37 Enligt artikel 4.2 i direktiv 85/337 ankommer det på medlemsstaterna att själva bestämma i vilka fall de projekt som redovisas i bilaga II till detta direktiv ska bli föremål för en miljökonsekvensbedömning medan de projekt som anges i bilaga I till direktivet alltid ska bli föremål för en sådan bedömning.

38 Enligt denna bestämmelse har medlemsstaterna två möjligheter. För det första kan de avgöra från fall till fall om ett projekt som avses i nämnda bilaga II ska bli föremål för en miljökonsekvensbedömning. För det andra kan de bestämma, på ett allmänt och abstrakt sätt, med hjälp av gränsvärden eller kriterier, vilka av de projekt som anges i denna bilaga som ovillkorligen ska bli föremål för en sådan bedömning.

39 Det följer av själva ordalydelsen av artikel 4.3 i direktiv 85/337 att medlemsstaterna enligt denna bestämmelse i båda fallen är skyldiga att beakta de relevanta urvalskriterier som fastställs i bilaga III till detta direktiv, det vill säga de kriterier som med hänsyn till det berörda projektets karakteristiska egenskaper ska tillämpas.

40 Den andra frågan ska således besvaras enligt följande. Medlemsstaterna är skyldiga att beakta de relevanta urvalskriterier som anges i bilaga III till direktiv 85/337 när de – med avseende på sådana projekt som omfattas av bilaga II till direktivet – antingen genom en granskning från fall till fall eller genom kriterier som de fastställt beslutar om det berörda projektet ska bli föremål för en miljökonsekvensbedömning.

— Den tredje frågan

41 Den hänskjutande domstolen har ställt den tredje frågan för att få klarhet i huruvida artikel 4 i direktiv 85/337 införlivas på ett korrekt sätt genom den italienska lagstiftning som är aktuell i målet vid nämnda domstol, trots att denna lagstiftning inte innehåller föreskrifter om kriteriet avseende förening med andra projekt, vilket emellertid nämns i bilaga III till detta direktiv som ett urvalskriterium att beakta när den ansvariga nationella myndigheten bestämmer om projekt som omfattas av bilaga II till nämnda direktiv ska bli föremål för en miljökonsekvensbedömning.

42 Det följer av fast rättspraxis att domstolen inte har behörighet att i ett förfarande enligt artikel 234 EG uttala sig om nationella bestämmelsers förenlighet med gemenskapsrätten. Däremot är domstolen behörig att tillhandahålla den nationella domstolen alla sådana uppgifter om gemenskapsrättens tolkning som gör det möjligt för den nationella domstolen att pröva förenligheten av den nationella rättens normer med gemenskapslagstiftningen (dom av den 6 mars 2007 i de förenade målen C-338/04, C-359/04 och C-360/04, Placanica m.fl., REG 2007, s. I-1891, punkt 36 och där angiven rättspraxis).

43 Det framgår av beslutet om hänskjutande att den nationella domstolen vill få klarhet i huruvida medlemsstaterna, när de införlivar direktiv 85/337 med den nationella rättsordningen, är skyldiga att anta en bestämmelse som erinrar om skyldigheten att iaktta det kriterium avseende det berörda projektets förening med andra projekt som

nämns i bilaga III till detta direktiv, när det ska avgöras huruvida ett projekt som omfattas av bilaga II till direktivet ska bli föremål för en miljökonsekvensbedömning.

44 Det ska härvid inledningsvis erinras om att varje medlemsstat som ett direktiv riktar sig till är skyldig att, i sin nationella rättsordning, vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa direktivets fulla verkan i enlighet med det mål som eftersträvas med direktivet (dom av den 30 november 2006 i mål C-32/05, kommissionen mot Luxemburg, REG 2006, s. I-11323, punkt 32).

45 Domstolen har även slagit fast att bestämmelser i ett direktiv ska genomföras med obestridligt bindande verkan samt på ett sådant tillräckligt tydligt, precist och klart sätt att kravet på rättssäkerhet uppfylls. Om direktivet syftar till att skapa rättigheter för enskilda innebär detta krav att de personer som berörs ska ges möjlighet att få full kännedom om sina rättigheter (dom av den 4 december 1997 i mål C-207/96, kommissionen mot Italien, REG 1997, s. I-6869, punkt 26).

46 I förevarande fall ska artikel 4 i direktiv 85/337 tolkas så, att den ansvariga myndigheten är skyldig att beakta de relevanta urvalskriterier som anges i bilaga III till detta direktiv när det ska utvärderas huruvida ett projekt som omfattas av bilaga II till direktivet ska bli föremål för en miljökonsekvensbedömning, oavsett om denna utvärdering sker från fall till fall eller om den berörda medlemsstaten har valt att tillämpa allmänna bestämmelser.

47 När en medlemsstat väljer att – såsom den får göra enligt direktiv 85/337 – på ett allmänt och abstrakt sätt fastställa vilka av de projekt som omfattas av bilaga II till detta direktiv som ska bli föremål för en miljökonsekvensbedömning, ska den upprätta en förteckning över sådana projekt med tillämpning, efter omständigheterna, av ett eller flera av de relevanta kriterier som anges i nämnda bilaga III. Kriteriet avseende förening med andra projekt kan sålunda, i de fall när det är relevant, ligga till grund för att ett visst slags projekt blir föremål för en sådan bedömning med hänsyn till att det ska genomföras i samband med andra projekt, i förekommande fall med beaktande av att alla dessa projekt ska genomföras under en viss tidsperiod.

48 När en medlemsstat däremot helt eller delvis väljer att från fall till fall bestämma vilka av de projekt som omfattas av bilaga II till direktiv 85/337 som ska bli föremål för en miljökonsekvensbedömning är den skyldig att tillse att de ansvariga nationella myndigheterna beaktar de olika kriterier som anges i bilaga III till detta direktiv när dessa kriterier är relevanta med hänsyn till det berörda projektets karakteristiska egenskaper.

49 Därvid får medlemsstaten genom den nationella lagstiftningen hänvisa till kriterierna i nämnda bilaga III. Medlemsstaten har även möjlighet att integrera dessa kriterier i lagstiftningen genom att uttryckligen föreskriva att de ansvariga myndigheterna ska beakta dem för att, från fall till fall, bestämma om ett projekt som omfattas av bilaga II till direktiv 85/337 ska bli föremål för en miljökonsekvensbedömning.

50 När en medlemsstat väljer detta tillvägagångssätt kan den inte under några omständigheter, utan att åsidosätta sina skyldigheter enligt gemenskapsrätten, uttryckligen eller underförstått utelämna ett eller flera av kriterierna i bilaga III till direktiv 85/337, eftersom vart och ett av dem, beroende på vilket av de projekt som omfattas av bilaga II som är aktuellt, kan vara relevant för frågan huruvida en miljökonsekvensbedömning ska vidtas. Beroende på särdragen i den nationella rättsordning som är i fråga skulle nämligen ett sådant utelämnande kunna avskräcka, eller rent av hindra, den ansvariga nationella myndigheten från att beakta det eller de aktuella kriterierna.

51 Den tredje frågan ska således besvaras enligt följande. När en medlemsstat väljer att bestämma från fall till fall vilka av de projekt som omfattas av bilaga II till direktiv 85/337 som ska bli föremål för en miljökonsekvensbedömning, ska den antingen genom en hänvisning i de nationella reglerna till bilaga III till detta direktiv eller genom en upprepning av direktivets kriterier i de nationella reglerna tillse att vart och ett av dem verkligen kan beaktas när något av dem är relevant för det berörda projektet, och medlemsstaten får därvid inte uttryckligen eller underförstått utelämna något kriterium.

Rättegångskostnader

52 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den hänskjutande domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (sjätte avdelningen) följande:

1) **Artikel 2.1 i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997, ska tolkas så, att den inte innebär ett krav på att varje projekt som kan antas medföra betydande miljöpåverkan ska bli föremål för den bedömning som föreskrivs i detta direktiv, utan att detta krav endast gäller de projekt som anges i bilagorna I och II till nämnda direktiv, under de förutsättningar som föreskrivs i artikel 4 i direktivet och med förbehåll för vad som föreskrivs i artiklarna 1.4 och 1.5 samt 2.3 i direktivet.**

2) **Medlemsstaterna är skyldiga att beakta de relevanta urvalskriterier som anges i bilaga III till direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11, när de – med avseende på sådana projekt som omfattas av bilaga II till direktivet – antingen genom en granskning från fall till fall eller genom kriterier som de fastställt beslutar om det berörda projektet ska bli föremål för en miljökonsekvensbedömning.**

3) **När en medlemsstat väljer att bestämma från fall till fall vilka av de projekt som omfattas av bilaga II till direktiv 85/337, i dess lydelse enligt**

direktiv 97/11, som ska bli föremål för en miljökonsekvensbedömning, ska den antingen genom en hänvisning i de nationella reglerna till bilaga III till detta direktiv eller genom en upprepning av direktivets kriterier i de nationella reglerna tillse att vart och ett av dem verkligen kan beaktas när något av dem är relevant för det berörda projektet, och medlemsstaten får därvid inte uttryckligen eller underförstått utelämna något kriterium.

Underskrifter